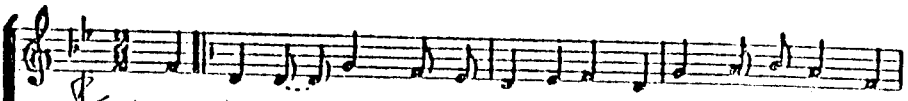

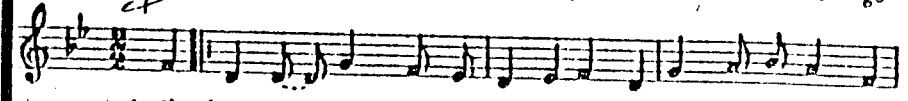
Ik ben door de sneeuw naar mijn lief gegaan

Tekst: Filip van de Wouwer

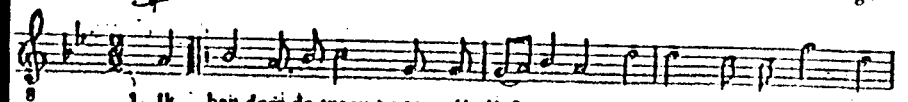
Melodie en bew.: Raymond Schroyens

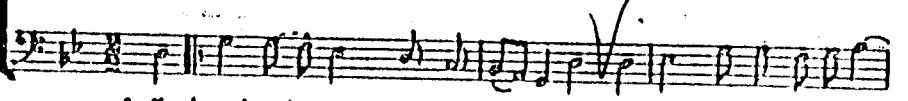
1. Ik ben door de sneeuw naar mijn lief ge-gaan, zij woont ach-ter ho - ge mu - ren wa - ren niet hoog ge-noeg want toen ik wou ro - zen ben door de sneeuw niet weer-om ge-gaan want recht naar de ho - ge

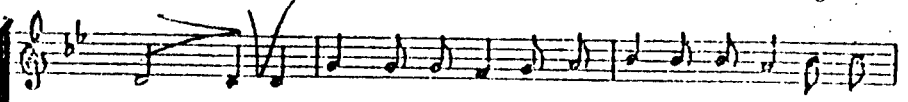
1. Ik ben door de sneeuw naar mijn lief ge-gaan, zij woont ach-ter ho - ge mu - ren wa - ren niet hoog ge-noeg want toen ik wou ro - zen ben door de sneeuw niet weer-om ge-gaan want recht naar de ho - ge

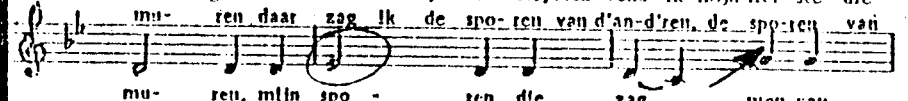
1. Ik ben door de sneeuw naar mijn lief ge-gaan, zij woont ach-ter ho - ge mu - ren wa - ren niet hoog ge-noeg want toen ik wou ro - zen ben door de sneeuw niet weer-om ge-gaan want recht naar de ho - ge

1. Ik ben door de sneeuw naar mijn lief ge-gaan, zij woont ach-ter ho-ge mu-mu-ten wa - ren niet hoog ge-noeg want toen ik wou ro-zen bren-ben door de sneeuw niet weer-om ge-gaan want recht naar de ho-ge mu-

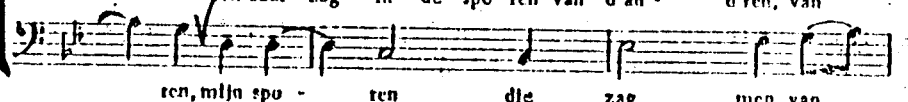
mu-ten, mijn spo-ten die zag men van ver-te, die zag men van bren-gen toen vond ik mijn lief-ste, toen vond ik mijn lief-ste die mu-ten daar zag ik de spo-ten van d'an-d'ren, de spo-ten van

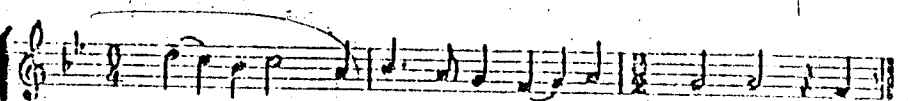
mu-ten, mijn spo - ten die zag men van bren-gen, toen vond ik mijn lief - ste die mu-ten daar zag ik de spo - ten van

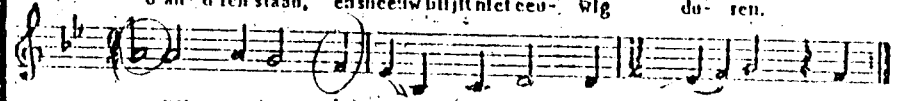
mu - ten, mijn spo - ten die zag men van ver - re, van bren - gen toen vond ik mijn lief - ste, die mu - ten daar zag ik de spo - ren van d'au - d'ren, van

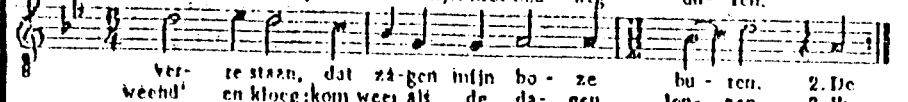
ren, mijn spo - ten die zag men van gen toen vond ik mijn lief - ste die ren daar zag ik de spo - ren van

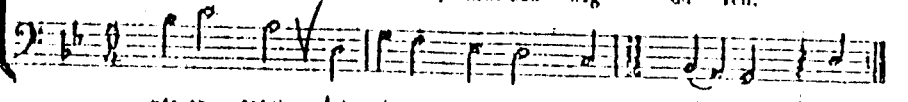
ver - re staan, dat za - gen mijn ho - ze bu - ren. 2. De veend' en kloeg: kom weer als de da - gen len - gen. 3. Ik d'an - d'ren staan, en sneeuw blijft niet eeu - wig du - ren.

ver - re staan, dat za - gen mijn ho - ze bu - ren. 2. De veend' en kloeg: kom weer als de da - gen len - gen. 3. Ik d'an - d'ren staan, en sneeuw blijft niet eeu - wig du - ren.

ver - re staan, dat za - gen mijn ho - ze bu - ren. 2. De veend' en kloeg: kom weer als de da - gen len - gen. 3. Ik d'an - d'ren staan, en sneeuw blijft niet eeu - wig du - ren.

ver-re staan, dat za-gen mijn ho-ze bu-ren. 2. De veend' en kloeg: kom weer als de da-gen len-gen. 3. Ik d'an-d'ren staan, en sneeuw blijft niet eeu-wig du-ren.